

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

28 kwietnia 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO **BEETHOVEN | Bergmann**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Piotr Sałajczyk fortepian
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

LUDWIG van BEETHOVEN

Koncert fortepianowy nr 4 G-dur op. 58 [32']

- Allegro moderato
- Andante con moto
- Rondo: Vivace

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN

Symfonia nr 7 A-dur op. 92 [38']

- Poco sostenuto – Vivace
- Allegretto
- Presto – Assai meno presto – Presto
- Allegro con brio

fot. Karolina Sałajczyk

PIOTR SAŁAJCZYK

Pianista, kameralista, pedagog. Zaliczany do grona najwybitniejszych polskich wykonawców swej generacji. Laureat nagrody fonograficznej Fryderyk oraz nagrody Orfeusz, przyznanej „za wybitne kreacje wykonawcze muzyki polskiej”. Nominowany do Paszportów Polityki (2017) „za wrażliwość i inteligencję, z którymi podchodzi do zapomnianego na naszych estradach repertuaru”.

W kręgu zainteresowań pianisty pozostaje zarówno muzyka najnowsza, jak i nieznana muzyka polskiego romantyzmu. W 2017 roku ukazał się czteropłytowy album z kompletem dzieł fortepianowych Juliusza Zarębskiego. Rok później podjął się rejestracji wszystkich dzieł Władysława Żeleńskiego przeznaczonych na fortepian. Z Kwartetem Śląskim nagrał Kwintet fortepianowy Mieczysława Wajnberga (Fryderyk 2018), co stało się początkiem jego fascynacji tym kompozytorem – jest współtwórcą formacji kameralnej Wajnberg Trio. W centrum swych zainteresowań stawia osobę i twórczość Karola Szymanowskiego: w 2018 roku objął funkcję wiceprezesa Towarzystwa im. K. Szymanowskiego w Zakopanem.

Piotr Sałajczyk prowadzi bogate życie koncertowe: występuje z czołówką polskich orkiestr, gości na festiwalach krajowych i zagranicznych (są wśród nich m.in. Warszawska Jesień, Beijing Modern Music Festival, Budapesztańska Wiosna, Sommet Musicaux de Gstaad, Musique et Neige, Festiwal Prawykonania NOSPR, Festiwal Pianistyki Polskiej w Słupsku i Usedomer Musikfestival).

Dla wytwórni DUX, CD Accord, Hänssler, CPO i Naxos nagrał płyty, które wielokrotnie zdobywały ważne wyróżnienia (m.in.: Maestro Pianiste, Pizzicato Supersonic, Cinq de Diapason, płyta miesiąca Opera Nederland). Rejestrował muzykę dla Programu 2 Polskiego Radia, belgijskiej rozgłośni Musiq3, Deutschlandradio czy HR2. Dla Polskiego Wydawnictwa Muzycznego zrealizował z orkiestrą AUKSO nagranie Concertina Władysława Szpilmana w ramach projektu PWM „100 na 100”. Bierze udział w wielu przedsięwzięciach teatralnych i filmowych – z NOSPR nagrał fragmenty Koncertu fortepianowego Andrzeja Panufnika jako część ścieżki dźwiękowej ostatniego filmu Andrzeja Wajdy „Powidoki”.

RUNE BERGMANN

Dyrektor artystyczny i główny dyrygent Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Pełni jednocześnie funkcję dyrygenta szwajcarskiej Argovia Philharmonic i dyrektora muzycznego kanadyjskiej Calgary Philharmonic Orchestra.

Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów. W ostatnich sezonach koncertowych Rune Bergmann współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi w Ameryce Północnej (m.in. w Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston, New Jersey oraz Pacific Symphony Orchestra i New Mexico Philharmonic), w Europie zaś stanął na podium m.in. zespołów Bergen Philharmonic, Oslo Philharmonic, Münchner Symphoniker, Orchestra della Svizzera Italiana, Orquesta Sinfónica Portuguesa, Orquesta de Valencia i Staatskapelle Halle. Prowadził także przedstawienia „Cyrulika sewilskiego” i „Traviaty” w Norweskiej Operze Narodowej, zadebiutował w amerykańskiej Yale Opera w produkcji „Snu nocy letniej” Brittena, zrealizowanej przez Claudię Solti.

W sezonie 2022/2023 Rune Bergmann jako dyrygent gościnny ponownie stanie na podium orkiestr symfonicznych z Baltimore, Karoliny Północnej i Malagi. Zadebiutuje także z niedawno powstałą ADDA Simfònica w Alicante (Hiszpania). W 2018 roku ukazało się pierwsze nagranie Bergmanna z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie, na którym znalazła się Symfonia e-moll „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza – utwór, który od tego czasu stał się głównym punktem repertuaru Bergmanna. Wcześniej w swojej karierze Rune Bergmann pełnił funkcję pierwszego kapelmistrza i zastępcy dyrektora muzycznego Theater Augsburg, był również głównym dyrygentem gościnnym Orkiestry Symfonicznej w Kownie, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym innowacyjnego norweskiego festiwalu Fjord Cadenza od chwili jego powstania w 2010 roku.

Jest także utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, skrzypcach i altówce, a jego pasją jest jazz.

GRANDIOSO

BEETHOVEN | Bergmann

Prapremiera **IV Koncertu fortepianowego G-dur op. 58** (1805/1806) **Ludwiga van Beethovena** (1770–1827) miała miejsce podczas na poły prywatnego występu kompozytora w wiedeńskim pałacu jego mecenasa, księcia Franza Josepha Maximiliana von Lobkowitza. Nastąpiło to w marcu 1807 roku. Obok tego utworu wykonano wówczas – również po raz pierwszy – uwerturnę „Koriolan” oraz IV Symfonię B-dur. Rok później kompozytor zagrał swe dzieło w Theater an der Wien na ostatnim koncercie, na którym dane mu było wystąpić w roli solisty. Recenzent „Allgemeine musikalische Zeitung” ocenił dzieło jako najlepszy koncert fortepianowy Beethovena. Co zadziwiające, kolejna jego prezentacja odbyła się dopiero w 1836 roku.

Zaskakujący jest już sam początek koncertu, będącego raczej poetyką wypowiedzią niż okazją do wirtuozowskiego popisu solisty. Pierwszą część (Allegro moderato) otwiera bowiem fortepianowe solo, wprowadzające główny motyw i zwiastujące liryczny charakter utworu (tym samym kompozytor przełamał konwencję gatunku, zgodnie z którą przed odezwaniem się instrumentu solowego nastąpić powinna orkiestrowa ekspozycja tematów). Niespodzianką dla słuchaczy jest zawsze to, która z kadencji zabrzmii przed zwięzłą kodą pierwszego ogniwa. Sam Beethoven napisał dwie – po nim własne kadencje proponowali pianiści i kompozytorzy tej miary, co Clara Schumann, Ferruccio Busoni, Hans von Bülow, Camille Saint-Saëns, Anton Rubinstein i wielu innych.

Niezwykły dialog fortepianu i orkiestry w wolnej, środkowej części (Andante con moto) raz jeszcze dowodzi, jak bardzo Beethoven wyzwoilił się z konwencji wieku XVIII. Do dziś pozostaje kwestią niepewną, czy rzeczywiście (jak sugerował Franz Liszt) pisząc tę część kompozytor inspirował się obrazem przedstawiającym Orfeusza zaklinającego bóstwa podziemi, by zwrócili mu ukochaną Eurydykę...

Dynamiczny finał (Vivace) kontrastuje z poprzednimi częściami. To muzyka pełna witalnej energii, uwagę słuchaczy zwraca drugi, wręcz ekstatyczny temat. Niewątpliwie jakości te może

zaprezentować tylko doskonały pianista: nie zapominajmy, że kompozytor pisał ten koncert (zwany niekiedy ze względu na pogodny charakter pierwszej części „skowronkowym”) z myślą o sobie jako wykonawcy. (32’)

VII Symfonia A-dur op. 92 (1812) Ludwiga van Beethovena wydaje się jedną z najbardziej bogatych w przypisywane jej pozamuzyczne sensy symfonii kompozytora. Od Piątej i Szóstej dzieli tę partyturę cztery lata, od Pierwszej – dwanaście i zarazem cała muzyczna epoka.

Richard Wagner mawiał o tej symfonii, że jest apoteozą tańca. Jednocześnie pewną zagadkę stanowi to, że tak dojrzały kompozytor wybrał właśnie taniec do wyrażenia swych myśli i emocji. Doszukiwano się w tej symfonii bachicznej orgii, echa demokratycznej rewolucji, obrazu świętowania upadku Napoleona, szczególnie jednak podkreślano Beethovenowską umiejętność balansowania między rozkiełznaną zmysłowością (pierwiastek dionizyjski) a rozumną równowagą (pierwiastek apolliński). Część druga dzieła (Allegretto) miała powstać jako efekt zwiedzania przez kompozytora rzymskich katakumb. Stała się ona szybko jednym z najbardziej rozpoznawalnych fragmentów dziewiętnastowiecznej muzyki symfonicznej, wykonywanym w rozmaitych transkrypcjach.

Część pierwsza (Vivace) rozpoczyna się pełną powagi introdukcją (Poco sostenuto), wyczuwa się tu ból i cierpienie, jakby niczym nieuzasadnione, pozbawione przyczyny. Czy mają rację ci, którzy doszukują się tu znaku nawiedzenia przez pogańską Konieczność – Nemezis? Wyrazistym znakiem muzycznej przeszłości jest tu wykorzystanie kontrapunktu. Część druga (wspomniane wyżej Allegretto) jest skrzyżowaniem formy wariacyjnej oraz pieśni z triem. Powraca tu użycie polifonii (zaskakująca fugowana wariacja piąta), dominuje nastrój tajemnicy. Muzyka ta jednym będzie przywołać na myśl marsz żałobny, innym zaś – elegijny taniec śmierci.

Część trzecia (Presto), dość nietypowo skonstruowane scherzo z powtórzoną trybem i krótką kodą (ABABA), jest najbardziej taneczna. Każdy z tematów znajduje tu swe rozbudowane rozwinięcie. Część czwarta (Allegro con brio) rozpoczyna się od swego rodzaju orkiestrowej eks-

plozji, po której dopiero rozbrzmiewa pierwszy temat (warto zwrócić tu uwagę na pojawiające się pod koniec tej części pełnące w dół dysonansowe figury basowe, prowadzące do punktu kulminacyjnego).

Aczkolwiek VII Symfonia wyrasta z klasycyzmu, wykracza jednak poza jego ramy swym zakresem tematycznym i ekspresją. Coś nowego zapowiada również jej instrumentacja, która opiera się na wyrazistym przeciwstawieniu smyczków i instrumentów dętych, rozmaicie łączonych w wielu fragmentach dzieła. (38')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

05.05.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
Polonezy Maseckiego

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Marcin Masecki fortepian

MARCIN MASECKI:

„Polonezy, w których jest coś z Wariacji Goldbergowskich” na fortepian solo

„W Wariacjach Goldbergowskich są trzy polonezy” na fortepian i orkiestrę

(zamówienie Narodowego Forum Muzyki i Filharmonii w Szczecinie)

12.05.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
Bugaj | MOZART | Wielka msza c-moll

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Chór Akademicki im. prof. Jana Szyrockiego

Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

(przygotowanie: Szymon Wyrzykowski)

Magdalena Stefaniak sopran I

Anna Bernacka sopran II

Jacek Szponarski tenor

Karol Skwara bas

Tomasz Bugaj dyrygent

W. A. MOZART – Wielka msza c-moll KV 427 (4 17a)

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

28. April 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO BEETHOVEN | Bergmann

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Piotr Sałajczyk Klavier
Rune Bergmann Leitung

Programm:

LUDWIG van BEETHOVEN

Klavierkonzert Nr. 4 G-Dur op. 58 [32']

- Allegro moderato
- Andante con moto
- Rondo: Vivace

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN

Sinfonie Nr. 7 A-Dur op. 92 [38']

- Poco sostenuto – Vivace
- Allegretto
- Presto – Assai meno presto – Presto
- Allegro con brio

fot. Karolina Sałajczyk

PIOTR SAŁAJCZYK

Er ist Pianist, Kammermusiker und Pädagoge, zählt zu den bedeutendsten polnischen Künstlern seiner Generation. Man verlieh ihm den Fryderyk-Preis sowie den Orfeusz-Preis „für hervorragende Interpretationen polnischer Musik“. 2017 wurde er „für Sensibilität und Intelligenz, die ihn immer beim Spiel des vergessenen in unseren Konzertsälen Repertoires begleiten“, für einen Preis der Zeitschrift „Polityka“ nominiert.

Der Pianist interessiert sich sowohl für die neueste Musik als auch für unbekannte Werke der polnischen Romantik. 2017 erschien sein Vier-CD-Album mit dem gesamten Klavierschaffen von Juliusz Zarębski. Ein Jahr später fing er an, alle Klavierwerke von Władysław Żeleński einzuspielen. Mit dem Schlesischen Quartett nahm er Mieczysław Wajnbergs (Weinbergs) Klavierquintett auf, 2018 mit dem Fryderyk-Preis geehrt. Der Pianist ist auch Mitbegründer des Kammerensembles Wajnberg Trio. In den Mittelpunkt seines Interesses stellt er die Persönlichkeit und das Oeuvre von Karol Szymanowski: 2018 wurde er zum Vizepräsidenten der Karol-Szymanowski-Gesellschaft in Zakopane gewählt. Piotr Sałajczyk führt ein reges Konzertleben: Er tritt mit den führenden polnischen Orchestern auf, gastiert bei Festivals im In- und Ausland (Warschauer Herbst, Beijing Modern Music Festival, Budapest Spring, Sommets Musicaux de Gstaad, Musique et Neige, Festival der Uraufführungen des NOSPR, Polnisches Klavierfestival in Słupsk/Stolp, Usedomer Musikfestival u.a.).

Er nahm Alben für die Labels DUX, CD-Accord, Hänssler, CPO und Naxos auf, die mit renommierten Auszeichnungen geehrt wurden (Maestro Pianiste, Pizzicato Supersonic, Cinq de Diapason, Album des Monats in Opera Nederland). Er arbeitet mit dem Polnischen Rundfunk (Programm 2), dem belgischen Radiosender Musiq3, dem Deutschlandradio und dem HR2-Radio zusammen. Für den Polnischen Musikverlag (PWM) spielte er mit dem AUKSO-Ensemble Władysław Szpilman's Concertino (im Rahmen des Projekts „100 für 100“) ein. Er nimmt an vielen Theater- und Filmprojekten teil – mit dem NOSPR nahm er Auszüge aus Andrzej Panufniks Klavierkonzert als Soundtrack zu Andrzej Wajdas letztem Film „Powidoki“ („Nachbilder“) auf.

RUNE BERGMANN

Er ist künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Philharmonie Szczecin, zugleich ist er als Chefdirigent des Schweizer Argovia Philharmonic und Musikdirektor des kanadischen Calgary Philharmonic Orchestra tätig.

Der energiegeladene und vielseitige Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke, gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten. Zu Bergmanns jüngsten Gastengagements gehören Konzerte mit den Orchestern in Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston und New Jersey sowie mit dem Pacific Symphony Orchestra, dem New Mexico Philharmonic u.a. In Europa dirigierte er u.a. das Bergen Philharmonic, das Oslo Philharmonic, die Münchner Symphoniker, das Orchestra della Svizzera Italiana, das Orquesta Sinfónica Portuguesa, das Orquesta de Valencia und die Staatskapelle Halle. Er leitete auch Aufführungen von „Il barbiere di Siviglia“ und „La Traviata“ an der Norwegischen Nationaloper und gab sein US-Operndebüt in Britten's „A Midsummer Night's Dream“ in der Inszenierung von Claudia Solti an der Yale Opera.

Gastengagements in der Saison 2022/2023 führen Bergmann erneut an die Podien des Baltimore, North Carolina und Malaga Symphony Orchestras. Außerdem wird er sein Debüt bei der kürzlich gegründeten ADDA Simfónica in Alicante (Spanien) geben. 2018 erschien Bergmanns erste Aufnahme mit der Philharmonie Szczecin, auf der die Sinfonie e-Moll „Wiedergeburt“ von Mieczysław Karłowicz zu hören ist – ein Werk, das inzwischen zu einem Schwerpunkt in Bergmanns Repertoire geworden ist.

Zu Beginn seiner Karriere war Rune Bergmann Erster Kapellmeister und stellvertretender Generalmusikdirektor am Theater Augsburg; er war auch Erster Gastdirigent der Kaunas City Symphony und ist seit der Gründung 2010 künstlerischer Leiter des innovativen Fjord Cadenza Festivals in Norwegen. Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Trompete, Klavier, Violine und Bratsche – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

GRANDIOSO

BEETHOVEN | Bergmann

Das **Klavierkonzert Nr. 4 G-Dur op. 58** (1805/1806) von **Ludwig van Beethoven** (1770–1827) wurde im März 1807 während einer halbprivaten Musikveranstaltung im Wiener Palast des Fürsten Franz Joseph Maximilian von Lobkowitz, des Mäzens des Komponisten, zur Uraufführung gebracht. Neben diesem Werk wurden auch „Coriolan“-Ouvertüre und die Vierte Sinfonie B-Dur zum ersten Mal präsentiert. Ein Jahr später spielte Beethoven das Konzert G-Dur in Wien – dies war sein letzter öffentlicher Auftritt als Solist. Einer der Rezensenten der „Allgemeinen musikalischen Zeitung“ bezeichnete das Werk als Beethovens beste Komposition für Klavier und Orchester; eine weitere Aufführung des Konzerts fand jedoch erst 1836 statt.

Überraschend ist schon der Anfang des Kopfsatzes (Allegro moderato): statt brillanter Veranschaulichung des Virtuositentums eine innige Aussage des Tondichters. Das Eröffnungssolo enthält das Hauptmotiv und kündigt den lyrischen Charakter des ganzen Werkes an. Indem Beethoven auf die konventionelle Orchestereinleitung verzichtete, etablierte er eine neue künstlerische Qualität. Dem Solisten steht frei, welche der beiden Kadenzen des Komponisten er wählt (was übrigens eine Art Überraschung für das Publikum ausmacht); überdies sind auch Kadenzen von Clara Schumann, Ferruccio Busoni, Hans von Bülow, Camille Saint-Saëns, Anton Rubinstein und vielen anderen vorhanden.

Genauso unkonventionell wirkt der Mittelsatz (Andante con moto), ein weiterer Beweis für Beethovens künstlerische Freiheit. Die Figur des Orpheus, der die unterirdischen Götter beschwört, sollte dem Komponisten angeblich als Inspiration beim Schaffen dieses ungewöhnlichen Dialogs zwischen Klavier und Orchester dienen. So vermutete Franz Liszt – ob diese Legende wahr ist, wissen wir nicht...

Das dynamische Finalrondo (Vivace) steht zum zweiten Satz im deutlichen Kontrast. Es ist energievoll, die Lebensbejahung strahlt aus dem ekstatischen Nebenthema, einträchtig bringen Klavier und Orchester ihre Motive. Bemerkenswert ist, dass Beethoven den Solopart

dieses „Lerchenkonzerts“ (der Name spielt auf die heitere Atmosphäre des ersten Satzes an) für sich selbst schrieb – so erhielt jeder Solist die Möglichkeit, seine Virtuosität zu zeigen. (32')

Die **Sinfonie Nr. 7 A-Dur op. 92** (1812) von Ludwig van Beethoven scheint besonders reich an außermusikalischen Inhalten zu sein. Vier Jahre früher entstanden die Fünfte und die Sechste Sinfonie – zwölf Jahre nach der Ersten begann schon eine ganz neue musikalische Epoche.

Richard Wagner pflegte diese Sinfonie als Apotheose des Tanzes zu bezeichnen. Es ist beachtenswert, dass Beethoven beschloss, sich in diesem reifen Werk der Tanzform zu bedienen, um seine Gedanken und Gefühle auszudrücken. In der Sinfonie bemerkten die Kritiker Bacchanale und Orgien, Echos der demokratischen Revolution, den Untergang Napoleons und andere derartige Bilder, vor allem wurde Beethovens Fähigkeit hervorgehoben, sich in Balance zwischen ungezügelter Sinnlichkeit (dionysisches Element) und Vernunft (apollinisches Element) zu halten. Der zweite Satz des Werkes (Allegretto) sollte angeblich als Erinnerung an Besuche des Komponisten in den römischen Katakomben entstehen. Dieser Ausschnitt ist schnell zu einem der bekanntesten und beliebtesten Musikstücke im damaligen Repertoire geworden, man hat ihn gerne in diversen Bearbeitungen aufgeführt.

Der erste Satz: Bevor die ganze Rhythmusmaschine (Vivace) anläuft, leitet ein ausgedehnter seriöser Teil in ziemlich langsamem Tempo (Poco sostenuto) die Sinfonie ein. Hätten diejenigen Recht, die an dieser Stelle die Erscheinung der heidnischen Schicksalsgöttin Nemesis sehen möchten? Einige kontrapunktische Episoden verweisen auf die musikalische Vergangenheit. Der zweite Satz (das erwähnte Allegretto): Variationsreihe und ternäre Form zugleich. Hier etabliert Beethoven eine prägnante rhythmische Figur, die dem ganzen Satz zugrunde liegt, selbst wenn sie kurzzeitig einmal nicht zu hören ist; die fünfte Variation geht auf eine Fugatoform zurück. Die Musik schreitet gravitatisch dahin, wie ein ferner Trauermarsch oder – so manche Kritiker – ein elegischer Totentanz.

Der dritte Satz (Presto): Anstatt der zuvor gewohnten dreigliedrigen Anlage wiederholt Beethoven das Trio, so dass der Satz insgesamt aus fünf Teilen besteht (ABABA). In raschem Tempo steuert der Satz unaufhaltsam auf das dahinpeitschende Finale hin, wo sich der

Rhythmus gleichsam verselbständigt. So beginnt der vierte Satz (Allegro con brio) mit einer Art Orchesterexplosion, danach erklingt das erste Thema. Das Finale erlaubt sehr kurze Momente des Innehaltens (bemerkenswert sind dissonierende Bassfiguren, die kurz vor dem Gipfelpunkt erscheinen), um für die abschließende Koda Anlauf zu nehmen.

Obwohl die Siebte Sinfonie formal zum Klassizismus gehört, überschreitet ihre Expression den stilistischen Rahmen der Epoche. Auch die Instrumentierung des Werkes kündigt etwas Neues an – sie beruht auf der markanten Kontrastierung von Streichern und Bläsern, deren Stimmen auf verschiedene Weise miteinander kombiniert werden. (38')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

WIR LADEN SIE ZU UNSEREN KONZERTEN EIN:

05.05.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **Maseckis Polonaisen**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Marcin Masecki Klavier

MARCIN MASECKI:

– „Polonaisen, die irgendwie den »Goldberg-Variationen« ähneln“ für Soloklavier

– „In den »Goldberg-Variationen« gibt es drei Polonaisen“ für Klavier und Orchester

(entstanden im Auftrag des Nationalen Musikforum und der Philharmonie Szczecin)

12.05.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO **Bugaj | MOZART | Große Messe c-Moll**

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Akademischer Chor „Prof. Jan Szyrocki“

der Westpommerschen Technischen Universität Szczecin

(Einstudierung: Szymon Wyrzykowski)

Magdalena Stefaniak 1. Sopran

Anna Bernacka 2. Sopran

Jacek Szponarski Tenor

Karol Skwara Bass

Tomasz Bugaj Leitung

W. A. MOZART – Große Messe c-Moll KV 427 (417a)

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Maria Sosnowska

Izabela Wojciechowska

Joanna Hajkiewicz

Alina Krzyżewska

Olga Rozmus

Maciej Musiał

Wioletta Borkowska

Marcin Kieruczenko

Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk

Robert Smoliński

Diana Miszkiel-Gugała

Łukasz Górewicz

Magdalena Pajestka

Anna Czechorowska

Małgorzata Borowiecka

Alicja Stangreciak

Robert Cybulski

ALTÓWKI / BRATSCHÉ

Grzegorz Sadowski

Wojciech Mazur

Ewa Kuśnierz

Galina Smolińska

Dominika Kotlicka

Ludmiła Rusin

Aleksandra Majewska

Roman Żuchowicz

WIOLONCZELE / VIOLONCELLO

Tomasz Szczęsny

Klara Świdrów

Hanna Możejewska

Jacek Tomczak

Dobrawa Czocher

Dorota Cieśla

KONTRABASY / KONTRABASSE

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Robert Możejewski

FLETY / FLOTE

Joanna Kowalczyk

Anna Wojnowicz-Dręzek

OBOJE / OBOE

Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski

KLARNETY / KLARINETTE

Krzysztof Krzyżewski
Bogusław Jakubowski

FAGOTY / FAGOTT

Anna Bownik
Zbigniew Kania

WALTORNIE / HORN

Oleksandr Melnychenko
Katarzyna Sułkowska
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKİ / TROMPETE

Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszewski

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

STROICIEL FORTEPIANU /

KLAVIERSTIMMER

Paweł Kwiatkowski

GALERIA POZIOM 4

**Wystawa dostępna
do 18 czerwca 2023**

WOJCIECH BREWKA - JOURNEY **wystawa malarstwa Dziesięciolecie**

Wystawa to zapis dziesięciu lat malarskiej i artystycznej podróży Wojciecha Brewki. Retrospekcja. W pięciu cyklach artysta ukazuje najbardziej charakterystyczne elementy swojej twórczości.

Wypełniające przestrzeń odważne, jaskrawe barwy i motywy, streetartowa estetyka, na pierwszy rzut oka często radosne i pełne optymizmu, mają jakieś mniej lub bardziej ukryte znaczenie. Dotykają tego, co nas otacza, z czym emocjonalnie i fizycznie mierzymy się na co dzień. W świecie zabawek, zwierząt, popkultury nic nie jest jednoznaczne.

Wojciech Brewka - jeden z najbardziej rozpoznawalnych artystów młodego pokolenia - malarz, kolorysta, artysta street art, twórca wielkopowierzchniowych murali, pomysłodawca i producent Festiwalu Przenikania. Dekonstruując zarówno portret, alegorię, jak i animalistykę jako gatunek malarstwa na kontrastowych tłach umieszcza m.in. wizerunki zwierząt w zaskakującym, kampowym, ironicznym, często społecznym kontekście.

Galeria dostępna w soboty i niedziele w godzinach 12:00 – 16:00 (ostatnie wejście 15:30)

Bilety w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii.

Dla gości koncertów galeria dostępna w dniu koncertu:

pół godziny przed, w przerwie i po koncercie z ważnym biletem na dany koncert.

Partnerzy Galerii:

**SZCZECIN
STARE MIASTO**

GALERIA PRZY CERKWI

**Wystawa dostępna
do 28 maja 2023**

OLA MEDVEY-GRUSZKA – INTONACJE **wystawa fotografii**

Projekt fotograficzny **INTonacje** to próba podjęcia tematu problemów współczesnego człowieka - połączenie świata sztuki z inicjatywą społeczną. Obecny świat dyktuje nam warunki życia, zalewa nas informacjami jak mamy funkcjonować, wyglądać, co mamy czuć a nawet myśleć. Zatracamy się bez pamięci, zapominamy o prawdziwych relacjach, skupiając się na tych pozornych, wirtualnych. Bliskość fizyczna, prawda, akceptacja schodzi na dalszy plan.

Do projektu zostały zaproszone osoby z różnych środowisk, ich dobór nie był przypadkowy. Są ambasadorzy ze świata sportu, jak Monika Pyrek, Gosia Hołub Kowalik czy medalistka paraolimpiady Paulina Woźniak, artyści sceny teatralnej jak Joanna Kołaczkowska, Olga Adamska, Filip Cembala, Marta Uszko, Damian Rybicki, przedstawiciele środowiska influencerów, LGBTQ, tanecznego, modelingu, ale również osoby „zwyckajne” w pozytywnym tego słowa znaczeniu. Każda z tych osób niesie ze sobą własną historię, własne doświadczenia. Niezależnie od swojej branży czy działalności mierzą się z nieustannym ocenianiem, porównywaniem, a nawet hejtem. Pomagajmy! Osoba, której możemy pomóc może jest obok nas, może wystarczy zatrzymać się, odłożyć telefon i zapytać „A co u ciebie?”

Jazzowe brzmienia, filmowe emocje!

PAWEŁ TOMASZEWSKI
C O I N C I D E N C E

30.04.2023

PREMIERA W SERWISACH STREAMINGOWYCH

15.05.2023

PREMIERA KONCERTOWA

Kulturalna Grupa Energetyczna

Mecenas Roku 2023
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

Mecenas Roku 2023

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowsky

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Znajdziesz nas / Unsere Webpräsenz:

www.filharmonia.szczecin.pl

facebook.com/filharmoniaszczecin | instagram.com/filharmoniaszczecin | twitter.com/filharmoniaszn

tiktok.com/filharmoniawszczecinie | youtube.com/filharmoniaszczecin | youtube.com/edufilharmoniaszczecin